

IVb7
Kapsel
40

Till Alvar Törnudd,
en hälsning från
Arne Törnudd.

[Arne Törnudd]

EN SKOLA FYLLER FEMTIO ÅR

*En skola fyller femtio år. Från när och fjärran samlas
försvunna tiders skolbarnsled, de ungas som de gamlas.
Vem ville motstå lockelsen att från sin vardags stunder
på minnets vågkam bäras bort till barnårens under?*

*Skolårens stora bilderbok slås upp, den gamla kända.
Hur leva ej dess tavlor, när vi tankfullt bladen vända!
Vi se vår egen verklighet mot själens öga strömma;
vi tåras — och ändå, vi le, vi märka, att vi drömma.*

*Allt lever upp. — En lyktas blänk i skum decemberdimma.
En skugglik ström av barn, som tätt i skolans portgång stimma.
Kapprummets dova bikipssurr och lukt av våta kappor.
Ett stampande, ett klampande, en dans i alla trappor.*

*Allt går igen. — Skolklockans klirr. Pulpeters gnäll och rassel,
när lärarn kommer och tar plats. Läxbokens torra prassel.
Förhörets hårda hagelskur, då alla slussar tömmas
på varför, vad, var, när och hur och ingenting får glömmas.*

*Allt är som förr. — Fristundens ras, då alla munnar prata.
På gården grabb och tös i fläng i samma vilda nata.
Konventets diskussioners flykt mot livets högsta frågor,
och dansens rytm, som smälter mjukt i ett två unga lågor.*

Nej, allt är annat och förbytt! Förflutna dagars dater
omskimras av ett magiskt sken. Vi äro på teater.
Vår barndoms trots och hjälplöshet, vemodet, själanöden,
som drömgestalter växer fram i minnets rampljusflöden.

En annan följd av scener. Hör, hur farsens vitsar spraka.
Var lärare får bjällra på, och skrattets salvor braka!
En skvallersketch, ett gyckelspej med slang och parodier!
Men scenen byts. Ridån går upp för hjärtats svärmerier. . .

Vi följa från parketten, ack, så kultiverat strama,
skolårens glada komedi och ljuva ungdomsdrama.
Vår barndomstid, vår levnads vår, för alltid från oss gången,
på våra minnens dag som dikt har tagit själen fången.

*

En skola fyller femtio år. Dess salar genomströmmas
i dag av nya släktens led, där unga drömmar drömmas.
Lev stark, lev rik i skolans hägn, du vackra nya vår!
Och möt som vi, och gråt och le, en dag om femtio år!

ARNE TÖRNUDD.

